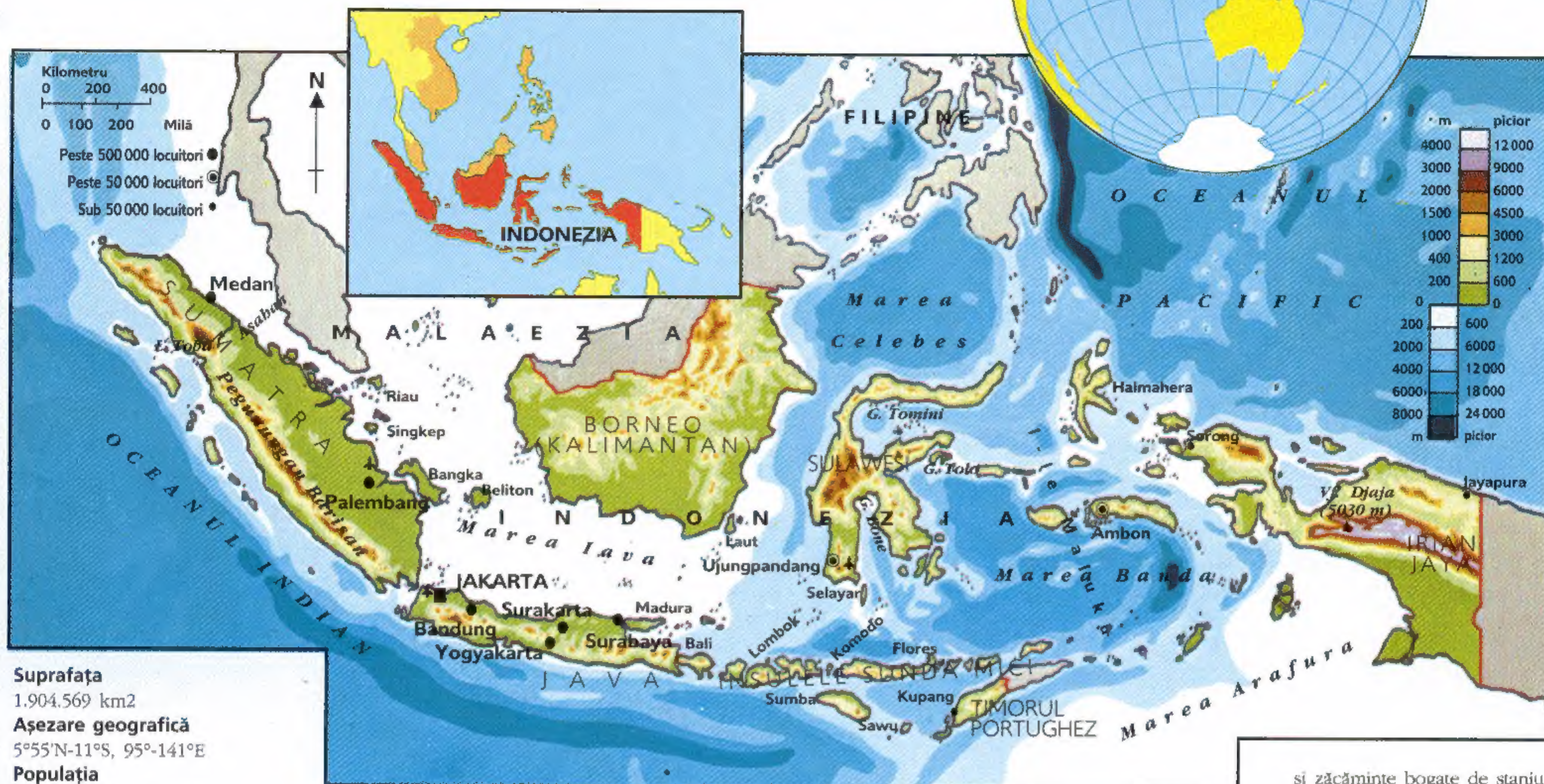

INDONEZIA

Suprafața
1.904.569 km²

Așezare geografică
5°55'N-11°S, 95°-141°E

Populația
187 765 000 locuitori

Densitatea populației
90 locuitori/km²

Capitala și cel mai mare oraș
Jakarta, 7 885 519 locuitori

Limba oficială
indoneziana Bahasa (bazată pe malaeză, Bahasa Melayu)

Produce importate
chimicale și produse chimice, petrol, piese de mașini, produse textile, fier și oțel, autovehicule, orez

Produce exportate
benzină, petrol brut, produse petroliere, cafea, cherestea, crevet, piper, cauciuc, ulei de palmier, staniu, ceai

Moneda oficială
rupiah (1 rupiah = 100 sen)

Produsul intern brut
189 miliarde dolari SUA

Forma de stat
republică

CARACTERISTICI GEOGRAFICE

Indonezia se întinde pe o suprafață vastă de ocean și conține 13600 de insule. Cele trei cele mai mari, Kalimantan (60% din Insula Borneo), Sumatra și Irianul de Vest (Noua Guinee de Vest) reprezintă 70% din suprafața totală. Împreună cu Java și Sulawesi, aceste regiuni înglobează majoritatea populației. Majoritatea insulelor sunt muntoase, dar în multe locuri apar depresiuni. Sumatra și Kalimantan au depresiuni largi de coastă, iar Java are câmpuri aluvionare și văi de râuri fertile. Insulele mai mici, ca Lombok și Bali, au și ele depresiuni fertile. Cel mai înalt punct este vârful Djaja (5029 m) pe Irianul de Vest. O particularitate este lacul Toba, situat într-un crater vulcanic. Există mai multe sute de vârfuri vulcanice în Indonezia, multe încă active.

SILVICULTURA

67% din suprafața țării este împădurită. Indonezia are cele mai mari rezerve silvice din Asia și este a doua după India în producția de esență tare. Aproape de coastă sunt păduri de mangrove și palmieri nipa, în interior sunt păduri tropicale. Lemnele speciale, precum tecul, abanosul, lemnul de santal și sideroxilonul, sunt deosebit de importante. Din păduri se obțin vopsele, tanin și medicamente, dar și bambus și trestia indiană.

AGRICULTURA

Indonezia este o țară agricolă, aproape 70% din populație fiind angajată în producția agricolă și auxiliară acesteia. Planta etalon este orezul și, cu o producție de 30 milioane de tone, Indonezia își satisface nevoile interne aproape în totalitate. Alte culturi pentru hrană: manioc, soia, cartofi dulci, trestie de zahăr și nuci de cocos, iar culturi pentru comerț: copra, ulei de palmier, cafea, cauciuc, ceai, condimente. Solurile aluvionare și cele vulcanice bogate sunt importante pentru agricultură. Regiunile cele mai productive sunt în depresiuni dar multe coaste de deal au fost terasate pentru extinderea terenului agricol. Clima caldă și umedă este favorabilă multor plante și permite dubla recoltă. Aceasta a contribuit la creșterea producției, iar importurile de alimente ale Indoneziei au fost reduse considerabil.

MEȘTEȘUGURI

Meșteșugurile tradiționale au rămas importante în toată Indonezia și în unele regiuni s-au dezvoltat datorită turismului, în special pe insula Bali. Diferitele insule au diverse specialități, dar cele mai vestite sunt țesăturile batik, imprimate manual. Este importantă și prelucrarea argintului, îndeosebi lângă Yogyakarta pe Java, și în Bali, Sulawesi de Sud și Sumatra. Sculptura în lemn este răspândită, dar mai importantă în Bali.

ENERGIA ȘI INDUSTRIA

Lemnul mai este un combustibil important, dar există zăcămintele de cărbune și rezerve mari de gaze naturale și petrol, făcând Indonezia bogată în surse de energie. 80% din electricitate este produsă în termocentrale și restul de 20% în hidrocentrale. S-au construit hidrocentrale pe Râul Asahan în Sumatra și Râurile Djatiluhur și Brantas în Java. Dezvoltarea industrială a crescut rapid în ultimii 20 de ani, cu oțelării, fabrici de asamblare a autovehiculelor, de ciment, de construcții navale, de anvelope și de sticlă. Există industrii mai vechi care folosesc produsele agricole, în special industria țigaretelor și anvelopelor, și multe industrii de prelucrare a lemnului. Uzinele chimice folosesc materii prime locale, precum sarea de la Madura, iar industriile petrochimice s-au dezvoltat lângă terenurile petrolifere, de exemplu la Palembang.

MINERITUL

Indonezia deține zăcămintele bogate ale multor minerale, inclusiv petrol și gaze naturale. Gazul se obține în principal din vestul Sumatrei și estul Kalimantanului, iar petrolul din Sumatra, Kalimantan și Java. Se extrag anual peste 60 milioane de tone petrol și 47000 m³ de gaz. Există o companie petrolieră de stat, Pertamina, dar sunt implicate multe companii petroliere străine. Indonezia are

și zăcămintele bogate de staniu și bauxită, ambele obținute din Arhipelagul Rian, zăcămintele de nichel în Sulawesi și Halmahera în insulele Moluccas (Malukaus). Minereurile de fier, argint și aur se extrag în mai multe locuri, cuprul se extrage în Sumatra și Irianul de Vest, iar cărbunele se obține din Kalimantan. Comunicațiile proaste au împiedicat exploatarea minieră în multe locuri, dar unele operațiuni de extracție a petrolului au depășit problemele, folosind elicopterul pentru a descoperi terenuri în regiuni cu junglă deasă.

ORAȘE

Java ocupă doar 7% din suprafața totală a Indoneziei, dar conține peste 50% din populație, cu o densitate medie de 690 de locuitori/km². Jakarta se află pe coasta de nord-vest, într-o depresiune mlăștinoasă de lângă gura de vărsare a râului Tji Liwung. Orașul este un amestec de clădiri vechi și noi, cu multe case moderne dar și mii de cocioabe. Este principalul centru administrativ și comercial și o suburbie este Tandjung Priok, portul principal al Indoneziei, care se ocupă de distribuția pe Java, dar și pe celelalte insule. Surabaya (2027913 locuitori) este un port și centru industrial, iar Bandung (1462637) este un oraș industrial important. Medan (1378955), cel mai mare oraș al Javei, are cea mai mare moschee din Indonezia. Indonezia are cea mai mare populație musulmană din lume (90%).